

aarene er gaaet, og man har fra lokal Side ikke ment at skulle presse paa i disse Aar, da Staten naturligvis havde haardt Brug for sine Midler.

Nu, efter saa mange Aars Forløb, synes man, at der bør tages fat paa Spørgsmaalets Løsning, idet Forholdene nu er af den Beskaffenhed, at de nødvendigvis kræver en Løsning, ikke mindst af Hensyn til det hele Lands Interesser. Man har under Krigsaarene set et meget kraftigt Initiativ paa den anden Side Sundet, og det skulde ikke gerne være saaledes, at vi var undrende Tilskuere til vore fremsynede og dygtige Naboers Virksomhed og i øvrigt selv laa i Dvale, hvor det drejede sig om at varetage Erhvervsinteresser ved at skabe den fornødne Basis for dem, og det er det, der skal ske her. Løjlighedsvis har man bebrejdet Helsingør, at det var en sovende By, fordi den ikke løste dette Havnespørgsmaal, men man har formodentlig ikke haft i Erindring, at det er en Statshavn, og at det derfor maa være Statens Opgave at ordne denne Sag. Vi har ikke noget Ønske om at overtage Havnen, men som By og som Op-land kan vi dog ikke godt finde os i at være afskaarne fra enhver Mulighed for Udvikling af vort Erhvervsliv, og det er det, der er Tilfældet. Der er overhovedet ikke nogen Mulighed for at opfylde de lokale Betingelser, der maa stilles til Havnen med Hensyn til Beliggenhed, fordi der savnes den fornødne Plads, idet man paa den ene Side har Kronborg, som formentlig ikke kan angribes, og paa den anden Side Skibsværftet, Gaderne paa den tredie og Færgetrafikken paa den fjerde Side. Man har gentagne Gange undret sig over, hvilke mystiske Kræfter der kan have været i Virksomhed, thi naar Sagen har været moden til Løsning, hvad enten det har været ved Kommissionsarbejdernes Afslutning eller til andre Tider, er der pludselig kommet en Pind i Hjulet, og det har ikke været muligt at faa Sagen fremmet. Jeg tager vel neppe meget fejl, naar jeg mener, at det hidtil har været militære Hensyn, som har gjort sig gældende og bevirket, at man ikke vilde gaa til Anlæg af en Nordhavn. Det har det ganske sikkert været. Det er ikke ukendt, at man indenfor militære Kredse har været Modstandere deraf, idet man mente, det vilde være et farligt Anlæg, hvis ikke det var beskyttet paa passende Maade. Nu er formentlig de militære Hensyn borte eller maa i hvert Fald anses for at være

vigende. De vil formodentlig ikke mere komme til at spille den samme Rolle som hidtil og skulde vel derfor ikke i Fremtiden være en Hindring for Sagens Ordning. Den finansielle Side af Sagen vil naturligvis altid være en Vanskelighed for ethvert Anlæg. Men her er der jo ikke Tale om en Løsning paa een Gang; her er Tale om at blive enig om det Grundlag, hvorpaa Sagen skal løses, og at faa en Arbejdsplan at gaa efter, saaledes at Udviklingen stræber efter bestemte Maal, der kan tilfredsstillende de forskellige Parter, som har Interesser der. Jeg vil henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at medvirke til og henstille til det ærede Finansudvalg at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaals Løsning, saaledes at der med Bistand fra alle sagkyndige Sider kan findes en Løsning, der kan tilfredsstillende de Krav, som man baade lokalt og af Hensyn til Landsinteresserne maa stille i denne Sag.

I samme Forbindelse skal jeg nævne, at Jernbanestationens Forhold ogsaa trænger til at blive ordnet. Der trænges til Udvidelse, ikke saa meget af selve Stationsbygningerne — de vil formentlig ved praktisk Udnyttelse være tilstrækkelige endnu en Tid —, men jeg sigter her til Spornettet og Stationspladsens Størrelse, der jo langt fra er tilfredsstillende. Allerede gennem flere Aar har Stationen ret ofte været blokeret, saaledes at der vanskeligt kunde rangeres, og at den vanskelig kunde fyldestgøre sin Opgave. Jeg er vidende om, at man indenfor Jernbaneadministrationen forlængst har haft sin Opmærksomhed henvendt derpaa, og at der er flere Projekter under Udarbejdelse. Jeg vil henstille, at man fremmer Udarbejdelsen af og Udførelsen af disse Projekter, saaledes at i hvert Fald Stationen kan være klar til at tage imod Trafikken, som formentlig vil blive forøget ved den midtsjællandske Banes Fuldførelse om nogle Aar, og at man i god Tid tager Hensyn ikke alene til det Spørgsmaal, jeg nys har omtalt, nemlig Havnespørgsmaalet, men ogsaa til at skaffe Hornbæk-Banen en tilfredsstillende Tilknytning til Stationen, hvad den ikke har nu og ikke kan have under de nuværende Forhold.

Endvidere vil jeg sige den højtærede Indenrigsminister Tak for Udsigten til at faa en Revision af Forsørgelseslovgivningen, og jeg vil henstille, at dette Arbejde fremmes saa stærkt som muligt. Det vilde